

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 8Csp/56/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125227365
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Fedorková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2026:6125227365.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Blažena Fedorková, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P. O. Box 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XX/X, XXX XX D., v konaní o zaplatenie 1.187,01 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na upomínací súd dňa 13.2.2025 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 16.6.2025 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 1.187,01 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 20.08.2019 pod číslom úverového účtu 6217007921 a reg. číslom 159340011190819 (ďalej aj ako "úverová zmluva") úver vo výške 1187.01 €, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola uzavretá elektronicky prostriedkami diaľkovej komunikácie. Za podpisy strán zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru sa považujú podpis, dokumentované vyjadrenie súhlasu bezpečnostným prvkom, ktorý bol žalovanému pridelený pre využívanie služieb Nonstop Banking alebo dokumentované vyjadrenie súhlasu niektorej zo strán zmluvy prostriedkami diaľkovej komunikácie v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3. Právny predchodca žalobcu pred uzavretím úverovej zmluvy v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať úver, pričom vzal do úvahy dobu, na ktorú poskytol úver, výšku úveru, príjem žalovaného a účel úveru, čo preukazujeme výstupom zo Spoločného registra bankových informácií a preverením príjmu žalovaného.

4. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, čo žalobca preukazuje predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia.

5. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením "Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa" vyhlásil ku dňu 13.06.2022 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 20.02.2022. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 22.06.2022 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením "Doručovanie a vyhlásenia klienta". Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak od 30.06.2022 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom.

6. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 19.08.2024 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 12.08.2024.

7. Žalovaný bol vyzvaný právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 1187.01 €, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil. Zároveň si v tomto konaní uplatňujeme voči žalovanému aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.

8. K žalobe žalobca predložil:

- zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 19.8.2024 uzatvorená medzi žalobcom a VÚB, a.s. vrátane špecifikácie postúpenej pohľadávky,
- európske informácie o spotrebiteľskom úvere a informácie o RPMN zo dňa 19.8.2019,
- informácia finančného sprostredkovateľa k dojednanému poisteniu zo dňa 11.5.2021 a všeobecné poisťovné podmienky účinné od 19.3.2021,
- zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru "VÚB pôžička" č. 159340011190819 zo dňa 19.8.2019,
- všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. účinné od 1.1.2019 a od 1.3.2018,
- žiadosť o poskytnutie VÚB pôžičky zo dňa 19.8.2019,
- platobný prehľad úveru za obdobie od 20.8.2019 do 2.5.2022,
- tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 2.5.2022 spolu s podacím hárkom,
- výzva právneho predchodcu žalobcu zo dňa 13.6.2022 adresovaná žalovanému na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom spolu s doručenkou,
- predžalobná výzva zo dňa 15.7.2024,
- ilustrácia žalovaného v bankovom registri zo dňa 19.8.2019 a údaje k výpočtu bonity žalovaného pred poskytnutím úveru,
- výzva žalobcu zo dňa 23.1.2025 na zaplatenie pohľadávky,
- oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.8.2024.

9. Žalovanému bola žaloba s prílohami a procesnými poučeniami doručená v zmysle § 116 C.s.p.. Napriek výzve súdu sa žalovaný k podanej žalobe nijako nevyjadril. Žalovaný bol v konaní pasívny a neuplatnil žiadne prostriedky procesnej obrany, pričom všetky písomnosti mu boli doručované na adresu jeho trvalého pobytu. Na vytýčené pojednávanie sa strany nedostavili, pričom žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil, kvôli čomu súd v zmysle § 180 C.s.p. pojednával bez ich prítomnosti.

10. Súd vykonal dokazovanie na základe všetkých vyššie uvedených žalobcom predložených listinných dôkazov a zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

11. Spoločnosť VÚB, a.s. uzatvorila so žalovaným dňa 19.8.2019 na diaľku Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru "VÚB pôžička" č. 159340011190819, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebného úveru vo výške 1.240,- eur. Žalovaný sa tento úver zaviazal splácať v 95

pravidelných mesačných splátkach vo výške 21,43 eura (bez poistného) so splatnosťou prvej splátky dňa 20.9.2019 a bez uvedenia konkrétnej konečnej splatnosti úveru, avšak s uvedením doby trvania zmluvy 95 mesiacov. V zmluve je uvedené RPMN 14,91 %, bez uvedenia priemernej RPMN, úroková sadzba 13,66 % a celkové náklady spojené s úverom vo výške 808,25 €.

12. Žalovaný si svoju zmluvnú povinnosť neplnil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania, kvôli čomu právny predchodca žalobcu žalovaného dňa 2.5.2022 upozornil na možnosť zosplatenia úveru. Toto upozornenie však nikdy nebolo preukázateľne doručené žalovanému, pretože žalobca predložil súdu iba poštový podací hárok bez uvedenia dátumu podania a výpis z internetového sledovania poštových zásielok.

13. Následne dňa 13.6.2022 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ktorú listom zo dňa 13.6.2022 oznámil žalovanému a požiadal žalovaného uhradiť celý dlh. Prevzatie tejto zásielky žalovaným - dlžníkom žalobca preukázal súdu doručenkou, na ktorej je zreteľný podpis "Balog" s dátumom prevzatia dňa 22.6.2022. V tejto predloženej výzve však právny predchodca žalobcu uvádza Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. 159340011190819 zo dňa 18.3.2021, čo však nekorešponduje s predloženou úverovou zmluvou, ktorá je totožného označenia, avšak zo dňa 19.8.2019.

14. Právny predchodca žalobcu následne pohľadávku vyplývajúcu z predmetného úveru voči žalovanému na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.8.2024 postúpil na súčasného žalobcu ku dňu 23.8.2024, pričom žalovaný odo dňa 14.3.2022 nevykonával žiadne úhrady, čo vyplynulo z výpisu z úverového účtu žalovaného (č.l. 28).

15. V zmysle § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd za nesporné skutočnosti považoval to, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol uzatvorený úverový vzťah a rovnako aj výšku istiny ako aj uplatneného príslušenstva.

16. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 1 ods. 1-2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 2 písm. a - d / zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm.

c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 7 ods. 1-2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

22. Podľa § 11 ods. 1-2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

(2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

23. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku

postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Po vykonanom dokazovaní súd konštatuje, že žaloba nie je dôvodná v celom rozsahu.

26. Súd zo žalobcom predložených listín má za preukázané, že žalobca nedisponuje v tomto spore aktívnou vecnou legitímáciou, teda hmotnoprávnym vzťahom so žalovaným, na základe ktorého by bol oprávnený sa domáhať žalovaného plnenia.

27. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.8.2024 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky uplatnenej v tomto konaní vyplývajúcej z predmetnej úverovej zmluvy z pôvodného veriteľa - VÚB, a.s. na súčasného žalobcu a to podľa predloženej prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok (č.l. 33) ku dňu 23.8.2024. Z predmetnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru "VÚB pôžička" č. 159340011190819 zo dňa 19.8.2019 vyplýva, že termín konečnej splatnosti nebol dojednaný, iba bolo dojednané trvanie zmluvy 95 mesiacov, čo korešponduje s dátumom poslednej splátky 20.8.2027. Súd teda konštatuje, že k postúpeniu pohľadávky na základe uvedenej zmluvy o postúpení malo dôjsť ešte pred reálnym termínom konečnej splatnosti v zmysle predmetnej úverovej zmluvy ako aj pred podaním samotnej žaloby dňa 13.2.2025.

28. V prvom rade je potrebné poukázať na nespornú skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená predmetná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru "VÚB pôžička" č. 159340011190819 zo dňa 19.8.2019, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver a žalovaný tento úver nesplácal riadne a včas. V dôsledku jeho omeškania s uhrádzaním jednotlivých splátok tohto úveru právny predchodca žalobcu listom zo dňa 13.6.2022 (č.l. 32) vyhlásil okamžitú splatnosť celého úveru. Je zrejmé, že sa táto listina dostala do dispozičnej sféry žalovaného, nakoľko bola súdu predložená doručenkou od žalovaného, avšak v tejto výzve je uvedený nesprávny dátum uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, ktorá je zo dňa 19.8.2019 a nie zo dňa 18.3.2021, ako je uvedené vo výzve.

29. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ vyžaduje pred zosplatením pohľadávky upozornenie spotrebiteľa na možnosť takéhoto postupu v zmysle § 565 OZ aspoň 15 dní pred takýmto postupom. Toto upozornenie - upomienka zo dňa 2.5.2022 (č.l. 29) však nebolo nikdy preukázateľne žalovanému doručené do vlastných rúk, pretože žalobca iba predložil kópiu podacieho hárku bez dátumu podania a znova bez preukázania odoslania tejto konkrétnej písomnosti. Výzva bola však doručovaná žalovanému na adresu E. XX, XXX XX F. G. H., čo nezodpovedá adrese uvedenej v zmluve ani adrese trvalého pobytu žalovaného, preto nie je zrejmé, či sa vôbec dostala do dispozičnej sféry žalovaného, pretože žalobca k tejto výzve predložil iba hromadný poštový podací hárkok, ktorý nepreukazuje ani odoslanie ani doručenie konkrétnej písomnosti žalovanému a ani dokonca ani dôjdenie do jeho dispozičnej sféry. Doručovanie takejto dôležitej písomnosti týkajúcej sa úverového zmluvného vzťahu fikciou doručenia bez toho, aby bolo jednoznačne preukázané, že sa táto písomnosť reálne dostala do dispozičnej sféry žalovaného považuje súd za rozporné s tzv. teóriou dôjdenia, ktorá bola popísaná konštantnou judikatúrou v tejto oblasti.

30. V tejto súvislosti súd odkazuje aj na rozsudok Krajského súdu Košice č.k. 6CoCsp/34/2021 zo dňa 31.5.2022, v ktorom odvolací súd uviedol, že: "Slovné spojenie "dostane sa do jeho dispozičnej sféry" nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávného úkonu adresátom,

ale i také prípady, kedy doručením listu, či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta, či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávneho úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Rozhodujúce je teda objektívne hľadisko, t.j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu, obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.1.2011 sp. zn. 5Cdo/129/2010, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15.12.2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020). S poukazom na uvedené odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie zastáva názor, že predložením podacieho hárka žalobca nepreukázal doručenie výzvy na splnenie dlžnej časti úveru zo dňa 30.9.2015 (podaná 2.10.2015, pretože týmto nepreukázal, že zásielka bola žalovanému doručená do jeho dispozičnej sféry. Žalobca nepredložil ani žiaden iný dôkaz, ktorým by preukázal, že zásielka bola žalovanému doručená, resp. že zásielka bola právnomu predchodcovi žalobcu vrátená ako neprevzatá v odbernej lehote. V dôsledku uvedeného neboli splnené podmienky na zosplatnenie úveru a tým ani na následné platné postúpenie celého úveru."

31. Podmienkou účinného zosplatnenia úveru je, že veriteľ pred zosplatnením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie (výkon) tohto práva. Upozornenie veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi na uplatnenie práva podľa § 565 OZ je teda podmienkou pre účinný výkon tohto práva. Ak táto podmienka nie je splnená, je zosplatnenie neúčinné a veriteľ nemá právo na zaplatenie celého dluhu naraz. V tej súvislosti KS KE poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.1.2024, z ktorého záverov vyplýva, že "v zosplatnení (vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru) nemusí byť uvedená splátka, ktorá zosplatnenie vyvolala, ale vo výzve na úhradu pred zosplatnením (§ 53 ods. 9 OZ) musí byť uvedené, s ktorou konkrétnou splátkou je dlžník v omeškani". Tiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.9.2024, v ktorom tento uviedol, že "neuviedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 OZ, malo za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 OZ, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, v dôsledku čoho odvolací súd správne skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore".

32. Z judikatúry Najvyššieho súdu SR teda jednoznačne vyplýva, že vo výzve veriteľa dlžníkovi pred zosplatnením úveru podľa § 53 ods. 9 OZ má byť uvedená aj presná splátka, pre ktorú má dôjsť k zosplatneniu úveru. Napriek tomu, že táto povinnosť nevyplýva veriteľovi priamo zo zákona, tak odvolací súd ako aj Najvyšší súd SR uzavreli, že uvedenie tejto splátky v tejto výzve je nevyhnutné pre určitosť takéhoto právneho úkonu a pre možnosť spotrebiteľa presne určiť začiatok plynutia premlčacej doby.

33. Vo výzve zo dňa 2.5.2022 podľa § 59 ods. 3 OZ v tomto prípade (č.l. 29 spisu) však absentuje uvedenie konkrétnej splátky, pre omeškanie s ktorou veriteľ dlžníka upozorňuje na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého úveru. V tejto výzve je iba uvedené, že "ku dňu 2.5.2022 je dlžník v omeškani so plácaním pohľadávky banky vo výške 90,24 €." Dlžník bol upozornený, že ak dlžnú sumu neuhradí, tak banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru. Nespomínajú sa tu žiadne konkrétne splátky, ich splatnosť, ani ich jednotlivá výška. Z dôvodu absencie označenia konkrétnej splátky vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ je potrebné túto výzvu považovať za neurčitú, a teda za neplatnú. Následne je možné konštatovať, že následné zosplatnenie celého úveru bolo taktiež neplatné, keďže neboli dodržané zákonné náležitosti zosplatnenia.

34. V zmysle vyššie uvedeného súd konštatuje, že nemohlo dôjsť zo strany právneho predchodcu žalobcu k platnému mimoriadnemu zosplatneniu celého úveru pred jeho dojednanou zročnosťou, preto postúpenie takéhoto nezosplatneného bankového úveru na nebankový subjekt je neplatné v zmysle § 17 zákona č. 129/2010 Z.z..

35. V neposlednom rade súd poukazuje na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, teda nie je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru pre nedodržanie povinnosti splácať úver riadne a včas. V

prípade hrubého porušenia uvedených povinností je dokonca následkom možnosť vyhlásenia úveru za bezúročný a bez poplatkov.

36. Súd má za to, z písomností predložených žalobcom, že taktiež nebolo preukázané, akým spôsobom právny predchodca žalobcu skúmal bonitu žalovaného, pretože bola súdu predložená písomnosť označená ako "overovanie bonity klienta" ku dňu 19.8.2019, z ktorej vyplynulo, že bol bankou akceptovaný jeho príjem vo výške 777 € mesačne. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni za rok 2019 (č.l. 119) je však zrejmé, že žalovaný dosahoval v tomto roku príjem vo výške od 200 do 300 € mesačne. Z uvedeného má súd za to, že bonita žalovaného bola celkom zrejme overená nedostatočne, čo má tiež za následok, že úver nie je možné považovať za zosplatnený. Tieto skutočnosti vyplynuli priamo z písomností predložených žalobcom a nasvedčujú tomu, že bonita žalovaného bola skúmaná s hrubým porušením vyššie uvedených zákonných povinností. Vzhľadom na túto skutočnosť súd považuje predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov a konštatuje, že právny predchodca žalobcu ako bankový subjekt nebol oprávnený predčasne zosplatniť predmetný úver, a teda v zmysle § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. nebol ani oprávnený postúpiť tento nezosplatnený bankový úver na nebankový subjekt - žalobcu.

37. Súd teda konštatuje, že nedošlo k účinnému zosplatneniu predmetného úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu, a preto nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej úverovej zmluvy, keďže nebola dodržaná zákonná podmienka v zmysle 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pohľadávka bola postúpená ešte pred termínom konečnej splatnosti úveru, pričom v zmysle vyššie uvedeného sa pohľadávka nemohla stať predčasne splatnou pred týmto termínom. Z uvedeného súd konštatuje neplatnosť samotného postúpenia predmetnej uplatnenej pohľadávky na súčasného žalobcu, pretože v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia nemohol subjekt oprávnený poskytovať bankové úvery postúpiť nesplattnú pohľadávku na nebankový subjekt, ktorým žalobca bezpochybné je. Keďže nedošlo k platnému postúpeniu predmetnej uplatnenej pohľadávky na súčasného žalobcu, tak súd musí na jeho strane konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v spore, čo má za následok zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

38. Súd pre teoretické objasnenie vecnej legitímácie odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009, v ktorom je jednoznačne uvedené, že: "Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal".

39. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené právne argumenty súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu.

40. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. O trovách konania súd rozhodol podľa vyššie citovaného § 255 ods. 1 C.s.p. a nepriznal žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania, nakoľko žalobca v spore nebol úspešný a úspešný žalovaný si trovy neuplatnil a z obsahu spisu nie je súdu známe, aby mu vôbec boli bývali vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP (viď. vyššie), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.